

ПРЕДМЕТНО ОБУЧЕНИЕ

Не му върви на даскал Минко Либадето и туйто! Инак, да речеш, силен в педагогията: и в черквата пее, и на киман скрибуца, ама като няма късмет човек, вари го, печи го – все нищо не излиза! От две недели си е заготовил уроците, че инспекторът щял да дойде: три нови песни научил, вероучението и отечествознанието назобал дума по дума, главата си измил и новата си риза облякъл, но кога не ще брате, не ще! Изсипал се пустият му инспектор ненадейно една заран, слязъл от каруцата, намъкнал се право в неговото отделение и го сварил не в час по отечествознание, а по предметно обучение, и то – за кокошката, представете си!

Работа ли ми е мене и знам ли кокошката предмет ли е, или обучение, ама домъкнал Минко една голяма черна кокошка, държал я за краката и се канел да разправя на дечурлигата.

Още сутринта, като я донесъл, главният учител му рекъл:

– Минко – рекъл, – изпаднаш в абсурд – рекъл, – дете носиш такъв популярен предмет да го гледат децата. Друг е въпросът – рекъл, – ако им донесеш носорог, бизон или хипопотам, да речем, ама кокошките се ползват с известност и твоите рошльовци до един са им скубали перата и са гледали майките си, като ги пипат за яйца изотзад. А той клател глава, искал да се води точ в точ по пропедевтиката, стиснал кокошката, значи, и изпаднал в непреклонност по въпроса. А пък знаел си урока човекът и щял да закове вниманието на децата, както се изразяваше после, ама нà. И уводът му от яйце започвал, поради което джобовите му били пълни с яйца, и целта му била ясна, значи, и вдълбочаването, естетическите и етическите изводи и прочее, ама нали е калпазанин инспекторът: намъкнал се ненадейно, стреснал се Минко, объркал се, затекъл се да го посрещне и здрависа, а кокошката изперперкала из ръцете му и – кац! – на Теня Шилето на хлапето на главата. Бухнала се там, в прозореца, тупнала след това на Чековия завързак в полите; помъчил се да я хване той, отскубнал ѝ две пера и пак я изтървал. Че като се подплашило онова ми ти предметно обучение и се забухало от стена в стена, та съборило и картата, и картината с китаеца от стената, и тебешира от дъската, изляло и три-четири мастила по чиновите – хвърчало като лудо и не мислело да спре! Тичал даскал Минко, наскочали и дечурлигата, разперил ръце и инспекторът, ама то – крилато нещо – лови ли се! Кацнало по едно време на горния ръб на прозореца. Стъпил на стола даскалът и тъкмо да посегне да го хване – кудкудяк!... кудкудяк!... – то отлетяло на шкафа.

Настъпила суматоха, значи, и явно нарушение на дисциплината в отделението.

– Оставете я – рекъл инспекторът, - оставете я на спокойствие, а ти – рекъл, - учителю, си продължавай работата!

Насядали децата по местата си, взел си и даскал Минко своето, ама нали гърлото му е пресъхнало и той не види отпреде си нищо!

Обърсал си най-напред мустаците, закопчал си и трите копчета на палтото, бръкнал си с дясната ръка в джоба и веднага я извади и – хъкката-мъкката – тъкмо вече се поуталожил малко, пооправила му се приказката и децата взели да слушат, не щеш ли, отвън някой се развикал:

– Драгинко Минкоо! Драгинко Минко бре! Тук ли сте?

И без да почука, Пена Мътина, натоварена с дете и цедилка на гърба, с мотика в едната и менче с триеница в другата ръка, показала дългата си глава през вратата и се провикнала като през три дола:

– Помага ви Бог, драгинко! Учите ли, учите ли? Ами нашата хубостница тук ли е? Ха, ето я! Стойке, Стойке мари! Аз, майка, отивам на Копачов рът на бобището. Оставих ти пълна паница с триеница на сайванта под кринчето и турих камък отгоре да го не

катурне кучето. Да не я изплюскаш всичката, като те пуснат от училището, а ами да си оставиш и за следобед, че аз може да закъснея! Да не ходиш да газиш из реката мариин, че те убивам, кога си дойда довечера! У дома да стоиш и да гледаш левата пчела: ако се рои, да тичаш и извикаш свяка си Дойчина! Наберете маточина от черковния двор и подмажете кошчето! То е исправено зад пещта до коритото. И кокошките да гледаш, хубостнице! Да си отваряш очите, че ако изкълват магданоза, ще ти пречукам сухите джонгали! Гиди, рошло такава! Я си обърши носа с полата!...

Лекцията по предметно обучение се привършила. Училищният звънец припряно заудрял. Инспекторът напуснал отделението, а след него се юрнали и дечурлигата. Само даскал Минко Либадето останал като попарен до черната дъска. От двете страни на бедрата нещо му подмокряло: през време на гонитбата уводът на лекцията му, или, с други думи, яйцата, се изпотрошили и през съдраните джобове на палтото по разтрепераните панталони се процеждали тънки струи белтък.